

Maade opgiver. Jeg erklærede mig forrige Gang, da Nødvendigheden derfor ikke er sa stærkt tilstede endnu, saalænge Grændsen imellem de indenbyes og udenbyes Districter ikke er mere udflettet, end Tilfældet er, villig til at gaae ind paa foreløbig at lade denne Ordning blive staaende, indtil der kom Vacance i Jernbanepostmesterembedet, men at jeg ikke paa nogen Maade kunde modtage det som en Regel, at der, naar Vacance indtræffer, skal ansættes en særegen Jernbanepostmester, og at da ikke, saaledes som det i Lovforslaget er foreslaaet, Stillingen der skal inddrages, og Forretningerne henlægges under Postmesteren i Kjøbenhavn. Væde Medlemmer ville ganske vist see, at der er Forskjel i den Maade, hvorpaa Sagen stilles, og det er en Forskjel, der for mig er saa betydelig, at jeg ikke kan fravige min Fordring om, at det bliver sat som Regel, at ved Vacance skulle disse Posters sammendrages; noget Andet er det, at man kan finde sig i foreløbigt at lade Forholdet bestaae, som det er. Naar det ærede Medlem syntes, at det var underligt, at man ikke havde gjort denne Forandring, da Postmesterembedet var ledigt, saa skal jeg dertil bemærke, at det netop var paa Grund af de Vanskeligheder, der vare tilstede, at man ønskede at undgaae det; thi det er efter Postloven ikke tilladt at gjøre denne Forandring, og det vil heller ikke være tilladt, hvis Udvalgets Fleertal fremdeles gaaer videre, inden ved at constituere. Men jeg seer ikke nogensomhelst fornuftig Grund til ikke at bestemme en Sammendragning nu, naar Talen er om at vedtage en Lønningslov, der dog forsaavidt tillige er en Organisationslov. Det ærede Medlem sagde ganske rigtig, at han trøede at være i Overensstemmelse med mig med Hensyn til Overpostmesterens Stilling; men han kom ind paa det loerlige Spørgsmaal, om det var Ordet „Over“, jeg havde imod. Nei, slet ikke; men den ærede Ordfører glemte — hvad Udvalget heller ikke synes at have villet erkjende — at vel erklærede jeg mig villig til at lade Overpostmesteren i Kjøbenhavn træde ind under Postinspectorens ligesom de andre Postmestre — hvilket jo iøvrigt ikke forhindres derved, at han bliver staaende i 1ste Klasse — men jeg stillede tillige den

bestemte Fordring, som man ikke har villet opfylde, at han ikke sattes paa ringere Gage end 2,400 Rd. Det er muligt, at den ærede Ordfører, ligesom Udvalget og Thinget, ikke opfylder denne Begjæring; saa længe er jeg nødt til at holde ham i 1ste Klasse, hvorimod, hvis man vil vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 3, jeg da skal finde mig ganske rolig i, at han bliver betegnet baade som de almindelige Postmestre og sat under Postinspectorens Tilsyn, ligesom alle de andre Postmestre i Landet. Men jeg kan ikke for en Embedsmand i denne Stilling modtage en ringere Gage end 2,400 Rd.; denne Lønning er endda slap nok. — Hvad nu de underordnede Functionairer ved de kjøbenhavnske Postcontoirer angaaer, saa seer jeg nok, at jeg er kommen til at begaae en Feil ved at undlade at udslette 1 af de 4 Postcontrolleurer i 3die Klasse; jeg har overseet det paa det ene Sted, hvorimod jeg har faaet det rettet paa det andet Sted. Det er altsaa en Feiltagelse; jeg forlanger ikke flere end dem, der ere, men jeg forlanger, at de Mænd, der skulle bestyre Detaillen og være ansvarlige for Detaillen i disse to store kjøbenhavnske Contoirer paa Kjøbmagergade, saavel som den Mand, der skal bestyre Jernbanepostcontoiret, lønnes anstændigt, og jeg seer da ikke, at man kan give en ringere Løn end den, der oprindeligt er foreslaaet i Lovforslaget, nemlig 1,400 Rd.; det er ganske vist min Mening, at denne Lønningsats skal bevares. Jeg skal altsaa tillade mig at henstille til Thinget, at, dersom det ikke vil vedtage mit Forslag under Nr. 1, det da ialfald vil vedtage Udvalgets Mindretals Forslag under Nr. 3, og det dermed sammenhængende Forslag under Nr. 8. Derimod kan jeg aldeles ikke gaae ind paa det af Udvalget under Nr. 2 stillede Forslag med de dertil hørende Forslag under Nr. 5, 10 og 13, og hvad der vedrører Spørgsmaalet om Pensioneringen. Jeg har under Forhandlingerne om Lovloven betegnet den Grændse, til hvilken man kan faae mig, og udover den gaaer jeg ikke; hvis man altsaa vil fastholde Fordringen om, at kun de Embedsmænd, der have en Gage af mindst 1,200 Rd., skulle være pensionsberettigede, saa lægger man en alvorlig Hindring i veien for Loven, hvorimod,